

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เหตุแห่งการเลิกจ้างประการหนึ่งของเจ้าขององค์กรหรือสถานประกอบการก็คือการรับบุคลากรที่ไม่มีความรู้ความสามารถขาดทักษะในการปฏิบัติงานเข้ามาทำงาน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายทั้งแก่ผู้ถูกจ้างและผู้ว่าจ้าง การจ้างบุคคลที่ไม่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานทำให้เกิดการเลิกจ้าง ยังผลให้นายจ้างต้องเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการสรรหาบุคลากร (เช่น การประกาศรับสมัครงาน การสัมภาษณ์ การคัดเลือก การฝึกอบรม การฝึกปฏิบัติงาน) และค่าเสียหายอันเกิดจากความไม่มีทักษะในการทำงานของพนักงานที่จ้างใหม่ และอาจทำให้คุณภาพของผลงานหรือบริการบกพร่อง ส่งผลไปถึงความเชื่อถือหรือความนิยมของลูกค้าที่มีต่อองค์กร และยังส่งผลเสียถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างอีกด้วย เพราะทำให้ลูกจ้างที่ยังคงทำงานอยู่เกิดความหวัดต่อความมั่นคงในการทำงาน ทำให้ขวัญในการทำงานของลูกจ้างในสถานประกอบการนั้นเสียไป (เกษมสันต์ วิลาวรรณ, 2542)

นิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากร่วมมหาวิทยาลัย เป็นผู้ที่ถูกคาดหวังจากสังคม องค์กรธุรกิจและผู้ประกอบการว่าจะสามารถปฏิบัติงานในสาขาที่ตนได้ร่ำเรียนมาได้อย่างเต็มความสามารถ เต็มศักยภาพที่ตนมี ซึ่งจะก่อให้เกิดความพึงพอใจในประสิทธิภาพและประสิทธิผลทั้งต่อตัวนายจ้างและผู้ถูกจ้าง

ประสิทธิภาพในการทำงานเป็นคุณสมบัติหนึ่งซึ่งผลต่อความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานและความพึงพอใจในบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบริหารธุรกิจ (มัลลิกา บุนนาค, 2526) ด้วยเหตุนี้สถาบันอุดมศึกษาจึงควรได้คำนึงถึงคุณภาพของบัณฑิตในเรื่องสมรรถภาพเชิงวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของบัณฑิตที่จะออกสู่ตลาดแรงงาน

ภาระหน้าที่หลักของสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศก็คือ การผลิตกำลังคนออกไปพัฒนาประเทศ บุคคลที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพดี หรือมีความรู้ความสามารถเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ (สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2529)

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทย ยึดหลักการพัฒนาคคนและคุณภาพของบัณฑิตเป็นสำคัญ โดยจะเห็นได้จากเป้าหมายในการพัฒนาการอุดมศึกษาตามแบบแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) มุ่งเน้นที่จะให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยมีคุณภาพ เพราะคุณภาพเป็นปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดความได้เปรียบเชิงการแข่งขันในทุก ๆ ด้าน (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2539)

วัตถุประสงค์หลักด้านการพัฒนาการเรียนการสอน ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) กำหนดให้ผู้เรียนได้พัฒนาขีดความสามารถของตนเองให้เต็มตามศักยภาพและมีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ปัญญา จิตใจ และสังคม มีเจตคติที่ดี มีวินัย มีความรับผิดชอบ และมีทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาตน พัฒนาอาชีพ ความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพยังสามารถเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพของคน โดยมองว่าคนเป็นทั้งปัจจัยเหตุและผลของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้นการพัฒนาคคนจึงต้องรวมไปถึงการพัฒนาความสามารถในการประกอบวิชาชีพ และศักยภาพในการปรับตัวให้ทัน ต่อการเปลี่ยนแปลงรวมไปถึงการเป็นพลเมืองดีของสังคมด้วย (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2533)

เนื่องจากโลกในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งเทคโนโลยีที่ไม่มีผู้ใดเชี่ยวชาญไปหมดทุกด้าน ส่วนใหญ่บุคคลจะมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ต้องรู้จักคิดและสามารถบูรณาการผสมผสานส่วนย่อยเพื่อให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมเทคโนโลยีสารสนเทศนี้ได้ (ปัญญา เปรมปรีดี, 2540) ซึ่งนั่นก็คือบุคคลจะต้องมีความสามารถทางวิชาชีพ หรือสมรรถภาพเชิงวิชาชีพ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้งานที่มีมาตรฐานที่เหมาะสมยิ่งขึ้น (Gonczi, Hager, and Oloiver, 1990 cited in Marsh, 1996)

ด้วยเหตุที่สมรรถภาพเชิงวิชาชีพเป็นทักษะเฉพาะด้านที่แตกต่างกันไปตามสาขาวิชาชีพและระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันสูง การตลาดจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญ เพราะการตลาดประกอบด้วยการทำงานของธุรกิจที่ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคหรือผู้ใช้ ดังนั้นการตลาดจึงเป็นกิจกรรมของธุรกิจ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541) กิจกรรมทางการตลาดที่ดีจะนำมาซึ่งผลกำไรและความก้าวหน้าขององค์กร ผลประกอบการที่ดีนั้นส่วนหนึ่งมาจากบุคลากรที่มีคุณภาพ บุคลากรที่มีสมรรถภาพในการปฏิบัติงานสูง ปฏิบัติงานได้เต็มตามศักยภาพและความสามารถ ผลงานที่สำเร็จย่อมมากด้วยคุณภาพและปริมาณ ซึ่งเป็นที่ต้องการของทุกองค์กร

ดังนั้นกระบวนการสำคัญของสถาบันการศึกษาที่จะผลิตบัณฑิตออกสู่ตลาดแรงงานก็คือการผลิตบัณฑิตที่เชื่อได้ว่ามีสมรรถภาพในการประกอบวิชาชีพ แนวคิดในการพัฒนา Profile สมรรถภาพจึงเกิดขึ้นภายใต้รูปแบบการพัฒนา Profile สมรรถภาพ หรือ CPD (Competency Profile Development) โดยเน้นสมรรถภาพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน (อาภรณ์ บางเจริญพรพงศ์, 2540) ทั้งนี้โดยการเรียนเชิญตัวแทนผู้ประกอบการเข้าร่วมในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ตอบสนองความต้องการในภาคธุรกิจ หลังจากกระบวนการเรียนการสอนที่พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพตามต้องการเกิดขึ้น เครื่องมือที่เข้ามามีส่วนสำคัญในการวัดและประเมินผลก็คือแบบสอบสมรรถภาพเชิงวิชาชีพ

เมื่อบัณฑิตสำเร็จการศึกษาไปแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ตัวแปรที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนระดับนี้ตัวหนึ่งมาจากความสามารถและประสิทธิภาพในการทำงาน (มัลลิกา บุญนาค, 2526) ทำให้มั่นใจได้ว่าสมรรถภาพเชิงวิชาชีพในการปฏิบัติงาน เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นต่อความก้าวหน้าทางการเรียนและในชีวิตการทำงาน

กรอบแนวคิดในเรื่องสมรรถภาพเชิงวิชาชีพเพื่อมุ่งสู่ความมีมาตรฐานในการผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถภาพเชิงวิชาชีพ มีความสามารถในการปฏิบัติงานสนองต่อตลาดแรงงานและการพัฒนาของประเทศ และเพื่อเป็นข้อมูลป้อนกลับให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในการพัฒนาคุณภาพและหลักสูตรสำหรับนักศึกษาในสาขาการตลาดที่จะสำเร็จการศึกษาและก้าวเข้าสู่วิชาชีพทางการตลาด และเพื่อเป็นการเพิ่มสมรรถภาพเชิงวิชาชีพตามความคาดหวังจากผู้ประกอบการในตัวบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปแล้วให้มีสมรรถภาพเชิงวิชาชีพ สามารถ

ปฏิบัติงานให้กับองค์กรต่าง ๆ ในสาขาการตลาดได้อย่างเต็มภาคภูมิ อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นจากการผลิตบัณฑิตที่มีความบกพร่องในสมรรถภาพเชิงวิชาชีพ อันก่อให้เกิดความเสียหายทั้งแก่ตัวบัณฑิต ผู้ประกอบการ องค์กร สังคม และรวมถึงชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาอีกด้วย

จากการศึกษาค้นคว้าเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาสมรรถภาพเชิงวิชาชีพที่ใช้ในเมืองไทยแล้ว ในปัจจุบันยังไม่พบผู้ที่พัฒนาเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพเชิงวิชาชีพในสาขาการตลาด ซึ่งเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาในระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาพัฒนาแบบสอบสมรรถภาพเชิงวิชาชีพการตลาดของนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวัดความสามารถของนักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาจากรั้วมหาวิทยาลัยออกสู่ตลาดแรงงาน และเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อกำหนดสมรรถภาพเชิงวิชาชีพการตลาดของนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
2. เพื่อพัฒนาแบบสอบสมรรถภาพเชิงวิชาชีพการตลาด ของนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต สาขาการตลาด
3. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบที่พัฒนาขึ้นในเรื่องความเที่ยงและความตรง
4. เพื่อพัฒนาเกณฑ์ของแบบสอบสมรรถภาพเชิงวิชาชีพการตลาดของนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตที่พัฒนาขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

สมรรถภาพเชิงวิชาชีพการตลาด หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการใช้ความรู้และทักษะที่มีอยู่ในการปฏิบัติงานอาชีพในสาขาการตลาดได้อย่างเหมาะสมและบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ ทั้งนี้สมรรถภาพเชิงวิชาชีพการตลาดดังกล่าวเป็นผลมาจากการพัฒนา Profile สมรรถภาพ CPD

นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หมายถึง นักศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาสุดท้ายของภาคปลาย ปีการศึกษา 2544 ในหลักสูตรปริญญาบัณฑิต สาขาการตลาด หลักสูตร 4 ปี ภาคภาษาไทย ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความเที่ยง หมายถึง ระดับคุณภาพของแบบสอบที่สร้างขึ้นซึ่งได้จากการหาความสอดคล้องภายในของคะแนนการตอบแบบสอบถามสมรรถภาพเชิงวิชาชีพการตลาดของ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 สาขาการตลาด หลักสูตร 4 ปี ภาคภาษาไทย คำนวณโดยใช้สูตร KR 20 และได้จากการหาลัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม

ความตรงตามเนื้อหา หมายถึง คุณภาพของมาตรวัดที่สร้างขึ้นซึ่งได้จากการหาความสอดคล้องของข้อมูลที่เป็นตัวแทนของเนื้อหา กับข้อกระทงที่สร้างขึ้นในแบบสอบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาตรวจสอบในเรื่องของความครอบคลุม ความชัดเจน ความสอดคล้องของข้อความตามกรอบแนวคิด และสัดส่วนจำนวนของข้อกระทงในมาตรวัด โดยใช้เกณฑ์ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบข้อกระทงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ความตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการตอบแบบสอบถามสมรรถภาพเชิงวิชาชีพการตลาดของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 สาขาการตลาด กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันโปรดักส์โมเมนต์ เกณฑ์ในการพิจารณาได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์มีทิศทางบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเข้าใกล้ 1 แสดงถึงความสัมพันธ์ในระดับสูง และค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงความสัมพันธ์ในระดับต่ำ)

ความตรงเชิงจำแนก หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือในการจำแนกคนโดยการนำผลคะแนนการตอบแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นจำแนกออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำโดยเทคนิค 33 % เพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มและทดสอบด้วยสถิติว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ถ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแสดงว่าเครื่องมือพัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงจำแนก

ความตรงเชิงโครงสร้าง หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือในการวัดคุณลักษณะที่สอดคล้องตรงกันกับโมเดลที่พัฒนาขึ้น ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรคุณลักษณะมากกว่า 1 ตัว ความสอดคล้องตรงกันระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลการวัดพิจารณาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Lisrel ในการตรวจสอบความสอดคล้อง

ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินสมรรถภาพบัณฑิตสาขาการตลาด หมายถึง ผู้จัดการหรือหัวหน้างานในสาขาการตลาด ผู้จัดการหรือหัวหน้างานในสาขาการขายในองค์กรธุรกิจซึ่งมีสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดสมรรถภาพบัณฑิตสาขาการตลาด หมายถึง คณาจารย์ผู้สอนวิชาเอกทางการตลาดที่สถาบันอุดมศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 เปิดสอนเป็นวิชาเอกทางการตลาดในสถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับ ทั้งในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดเกณฑ์ผ่านขั้นต่ำ (MPL) หมายถึง ผู้จัดการหรือหัวหน้างานในสาขาการตลาด หรือสาขาการขายในองค์กรธุรกิจ และคณาจารย์ในสาขาการตลาด ผู้มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยประกอบด้วยหัวหน้างานทางการตลาดไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดเกณฑ์ผ่านขั้นต่ำทั้งหมด

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ หมายถึง คณาจารย์ในสาขาการตลาดซึ่งเป็นผู้กำหนดสมรรถภาพบัณฑิตสาขาการตลาดของสถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และ กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. สมรรถภาพเชิงวิชาชีพการตลาด สามารถวัดได้ด้วยแบบสอบชนิดเลือกตอบ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนสาขาการตลาดในกรุงเทพมหานคร ที่ใช้เป็นเกณฑ์มีมาตรฐานใกล้เคียงกัน
3. การวิจัยครั้งนี้ไม่พิจารณาถึงความแตกต่างระหว่าง เพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. แบบสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นอาศัยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาหลักสูตรสาขาการตลาดที่สถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับในกรุงเทพมหานครใช้โดยกำหนดเป็นวิชาเอกในสาขาการตลาดทั้งนี้ให้อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่เปิดสอนเหมือนกันในสถาบันต่าง ๆ กำหนดสมรรถภาพที่คาดหวังว่าเมื่อเรียนวิชานั้นจบแล้ว นักศึกษาควรมีสมรรถภาพในเรื่องใด จากนั้นรวบรวมสมรรถภาพที่ได้เพื่อให้ผู้ประกอบการตรวจสอบแก้ไขและประเมินโดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการพิจารณาค่าสถิติที่ได้เพื่อคัดเลือกเป็นสมรรถภาพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
2. หลักสูตรการตลาดที่ใช้ศึกษาสมรรถภาพเชิงวิชาชีพ คือหลักสูตรสาขาการตลาด 4 ปี ภาคภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย ประเภทจำกัดรับในกรุงเทพมหานคร
3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นนักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาสุดท้าย ปีการศึกษา 2544 สาขาการตลาดในสถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผู้ที่มีแนวโน้มในการสมัครงานในสาขาการตลาด
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 สาขาการตลาดที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการหาความตรงของแบบสอบ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่เข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาสุดท้าย ปีการศึกษา 2544

ข้อจำกัดของงานวิจัย

การได้มาซึ่งเนื้อหาที่เป็นตัวประกอบในแบบสอบถามการศึกษาเอกสารและการให้ข้อมูลของคณาจารย์ผู้สอนและจากแบบสอบถามซึ่งเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ ในเรื่องความเป็นมาตรฐานในสมรรถภาพของนักรถตลาดไทยสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้เนื้อหาในแบบสอบถามเกิดการเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในวิสัยทัศน์ของผู้ประกอบการในอนาคตได้ เช่นการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีหรือการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจการเมืองซึ่งอาจส่งผลให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนสมรรถภาพและข้อสอบที่ใช้วัดให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เครื่องมือที่มีความเฉพาะเจาะจงในการวัดสมรรถภาพเชิงวิชาชีพสาขาการตลาดของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาการตลาดที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน
2. ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการนำแบบสอบไปใช้ในการทดสอบสมรรถภาพเชิงวิชาชีพ สาขาการตลาด
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพเชิงวิชาชีพในสาขาการตลาด และสาขาวิชาชีพกลุ่มอื่น ๆ
4. สามารถนำสมรรถภาพเชิงวิชาชีพที่ได้จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ประกอบการไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดหลักสูตรให้ตอบสนองของความต้องการของตลาดแรงงานตามแนวคิด Competency Profile Development (CPD) ได้